

[Poul Møller.]

omkostningsstigninger og prisstigninger og dermed give anledning til den længslidning, som er den værste fare, og det er vel også derfor, at venstre og de radikale så stærkt har villet fremhæve indkomstpoltikken som noget meget væsentligt. Vi driver indkomsterne i vejret ved disse stadige afgiftsforhøjelser. Hr. Henry Christensen sagde ved første behandling, at kyndige mennesker endda påstod, at ølafgifterne var dem, der gav mest længslidning. Jeg ved ikke, om dette er rigtigt, men i hvert fald påvirker det da sikkert omkostningerne og kravene ude på arbejdspladserne og i det danske samfund, når varerne bliver dyrere.

Jeg tror derfor ikke, at dette forlig løser landets økonomiske problemer. Og jeg tror slet ikke, at tiden er inde i disse måneder, i disse uger, til at foretage disse skridt. Det er jo det, vi har fremholdt under udvalgsbehandlingen. På et tidspunkt, da der er stigende arbejdsløshed, forekom det os ikke at være et rimeligt middel til at bekæmpe denne at forhøje afgifterne og dermed begrænse forbrug og produktion inden for visse områder. På et tidspunkt, hvor vinteren bremser byggeriet, på et tidspunkt, hvor vinteren bremser anlægsarbejder og jordarbejder, anser vi det ikke for at være rimeligt at gennemføre ting, der er af forbrugsbegrænsende karakter som det, der her finder sted. Så siger man, at næste finansår — næste finansår — er det nødvendigt at have denne store overdækning på statsfinanserne. Ja, det ved vi jo ikke meget om på nuværende tidspunkt. Vi ved ikke, om byggeriet kommer i gang med et sådant tempo og med en sådan kraft, at det er nødvendigt at forøge statsoverskuddet i det omfang, der her er tale om med op imod en halv milliard kroner.

Vore forslag og tanker redegjorde hr. Henry Christensen for, og jeg kan helt tilslutte mig de synspunkter, han fremførte, da han regnede disse ting op: vi ønskede en skattereform, som kunne træde i kraft senest 1. juli og dermed få virkning for hele skatteåret 1966-67, og vi ønskede en administrativ reform. Vi har den opfattelse, at desto oftere man giver regeringen disse afgiftsforhøjelser med det ene eller det andet flertal, desto mere udskyder vi det tidspunkt, da regeringen er nødt til at tage

skattereformen op til en virkelig drøftelse. Derfor håber jeg nu, at køreplanen kan holde, og vi vil gå ind i arbejdet, men det havde rigtignok været bedre, om vi havde koncentreret vinterens arbejde om skattereformen i stedet for at afbryde det med afgiftsforhandlingerne i hele december måned og det meste af januar.

Hr. Henry Christensen sagde, vi kunne jo ikke få skattereformen igennem, selv om venstre og de konservative stod sammen. Jeg tror, vi kunne have gjort det. Jeg tror, vi kunne have fået i hvert fald en skattereform, der havde hvilet på indførelse af merværdiafgift og en omlægning af beskatningen, men også her er vanskeligheden, at vi ikke kan få en skattereform pr. 1. april eller 1. juli. Det skyldes jo i nogen grad, at der er to partier, som ikke ved, om de vil have merværdiafgiften, eller om de vil have en detailledsafgift. Når dette problem er blevet skudt ud, skyldes det jo i nogen grad, at partier, der ville have en skattereform, ikke vidste, om de ville anvende merværdiafgiften som grundlag, medens vi i september i det forslag, vi fremlagde, sagde: vi anerkender merværdiafgiften som grundlag for en skattereform. Nu er der en betænkning om detailledsafgiften, den er sendt ud til erhvervene, og så ved jeg godt, at så kan køreplanen måske nok ikke laves stort anderledes, end den er lavet, og jeg beklager for så vidt, at der er gået al den tid med dette. Men kunne vi ikke have nået skattereformen, foreslog vi, at vi for det første benyttede tiden indtil 1. april, indtil det nye finansårs ikrafttræden, til at finde de nødvendige besparelser, gennemgå finanslovsforslaget i finansudvalget på normal vis med den vilje, der kunne være i alle fire partier til at finde besparelser i år, så man kunne undgå nye skatteforhøjelser, og at vi for det andet ventede med at ekspedere disse udskrivningslovmæssige problemer, spørgsmålet om indkomstskatten for det kommende år, indtil vi havde en vurdering af, hvad indkomstskatten i virkeligheden giver. Jeg tror, at hr. Henry Christensen og jeg er enige om, at budgettet vedrørende indkomstskatten er undervurderet, og at det vil vise sig, når vi kommer ind i februar eller marts og man får de første stikprøver fra kommunerne, at indkomststigningerne i 1965 har været større,